

Timothy Zahn
"IKARO" MEDŽIOKLĖ
Mokslinis fantastinis romanas

Džordžas Makelis buvo nepriklausomas pilotas, kol vieną gražią dieną Meimos planetos tavernoje sutiko imtis rizikingos užduoties - parskraidinti Žemėn "Ikaro" erdvėlaivį su paslaptingu archeologu aptiktu kroviniu. Ir tuomet Galaktika tarsi pasiuto – vytis "Ikaro" metėsi beveik visos Spiralinės rasės. Kodėl "Ikaras" tapo persekiojamu triušiu? Kokį artefaktą gabena jis savo triume?..

Iš anglų kalbos vertė BRONIUS BRUŽAS

Pasaulinės fantastikos Aukso fondas

286 tomas. Serija įkurta 1990 m.

Timothy Zahn - THE ICARUS HUNT

New York, Tor books, 1994

Copyright © by Timothy Zahn, 1994

Cover art copyright © by Barclay Shaw, 1996

Vertimas į lietuvių kalbą © leidykla "Eridanas", 2003

Elektroninė versija © Knygute.lt, 2010

1.

Īkēblinēš pro tavernos tarpdurī pamačiau trīs nesubrendusius, bet savo apimtimis prilygstančios Brahmos buliams javanius, kurie dunksojo iš abiejų durų pusių. Didžiuliai, spinduliuojantys plėšrius žvilgsnius, nusiteikę ginti savo teritoriją, jie ieškojo dingsties ką nors sumalti į miltus.

Visi požymiai bylojo, jog būtent aš turėčiau patirti nemalonią malimo procedūrą.

Stabtelėjau peržengęs slenkstį ir, už nugaros užsidarius durims, pajutau terpentino dvelksmą, sklindantį nuo būsimų mano užpuolikų. O tai reiškė, jog įžūlūs jaunikliai gerokai įkaušę. Aš tebestovėjau už nematomų, jų nubrėžtų, teritorijų ribų puikiai suprasdamas, kad reikėtų laikytis nuo trijulės atokiau. Javanių protelis gan minkštas, tačiau, atsidūrus vienam prieš tris dvigubai daugiau už tave sveriančius padarus, smegenų vingių kiekis vargu ar gali tapti lemiamu faktoriumi. Diena buvo ilga, vakaras - dar ilgesnis, aš jaučiausi pavargęs ir suirzęs, todėl pamaniau, jog

protingiausia išėitis būtų griebti durų rankeną, įsirežusią man į nugarą, ir nešdintis laukan.

Nukreipiau akis į elegantiškai pritemdytą tavernos salę. Lankytojų apstu. Tiek žmonių, tiek įvairių kitų rasių atstovų. Žinojau, kad jų nesumažės, kol duris saugos trys paslankūs kalnai. Nemenkas procentas klientų vogčiomis stebėjo tarpdurį ir laukė dramatiškos atomazgos, likusieji uoliai stengėsi nekreipti dėmesio į neišvengiamą incidentą. Nė viena iš abiejų grupių nedegė noru pulti man į pagalbą, jeigu jos prireiktų. Du barmenai varstė mane atviresniais žvilgsniais, tačiau jie irgi nesiruošė veltis į peštynes. Šioji kosmouosto dalis priklausė Meimos visilujų anklavui, o visilujai garsėjo tuo, kad nesikišdavo į tokio pobūdžio konfliktus. Po pjautynių vietinė policija mielai, netgi stropiai, pasirūpins iškuopti visą mėšlą, bet anokia čia paguoda, jei šio krūvoje teks skendėti man.

Pažiūrėjau į javanį, užstojusį kelią iš kairės, ir į porelę, sustingusią dešinėje pusėje. Jie iki šiol nepajudėjo, tačiau mano vaizduotė jau piešė vis labiau įsitempiančių spyruoklių paveikslą. Aš ne-

paraičiau kulnų, nė nesukrutėjau, bet žinojau, kad viduje toji trijulė spirga nekantraudama sulaukti momento, kai perkelsiu koją už neregimos užtvaros ir suteiksiu jiems progą išgražinti save pačiais įstabiausiais mėlynių atspalviais.

Neturėjau jokio rimto ginklo. Kas iš to, jei ir būčiau turėjęs - šaudyti iš arti į tris masyvius javanius nerekomenduojama tam, kuris trokšta ilgo ir laimingo gyvenimo. Prisiminiau vieną triuką, girdėtą prieš daugelį metų - žavingą javanių psichologijos ir fiziologijos kombinaciją, kurią ketinau iškrapštyti iš sąmonės kertelės, jei kada nors to prisireiktų. Kaip sakoma, ateitis tapo dabartimi. Paeiliui dėbtelejau į kiekvieną javanį ir atsikrenkščiau.

- Ar jūsų motinos žino, kur jūs, vyručiai, bastotės? - sududenau tokiu bosiniu balsu, kokį tik sugebėjau išspausti.

Vieningai nukaro trys poros žandikaulių.

- Jau vėlu, - pratęsiau nelaukdamas atsakymo. - Jums derėtų būti namuose. Lėkite namo. Tučtuojau.

Jie susižvalgė, akivaizdžiai apimti sąmyšio. Mažiausiai, ko trijulė tikėjosi iš perpus trumpesnio ir trigubai smulkesnio ateivio, tai žodžių, kuriuos galėtų išgirsti tik iš dominuojančio javanių patino. Smegenis atstojančiai košei kilo problemų, bebandant teisingai įvertinti padėtį.

- Ar jūs negirdėjote, ką sakiau? - piktai paklausiau. - Namoi!

Man iš kairės stovėjęs kerėpla aiškiai turėjo tirštesnes smegenėles nei kiti du.

- Tu nesi javanis, - susniaukrojo jis tipiška javanių-anglų tarme. Žodžius palydėjo terpentino tvaikas. - Nedrįsk su mumis taip kalbėti. - Sulenkęs kojas žengtelėjo link manęs...

Aš prasižiojau, ir pro mano lūpas išstrūko vibruojantis, kraują stingdantis staugimas.

Kerėpla suakmenėjo; sprendžiant iš nustėtusios veido išraiškos, bukos smegenys suvokė, kad jų šeimininkas padarė nedovanotiną klaidą. Aš stovėjau vietoje, o javanis pajudėjo, vadinasi, *jis* įsirovė į *mano* teritoriją. Kitaip tariant, mane įžeidė. Apdovanojęs akiplėšą atitinkamu javanišku

kaltinimo/iššūkio riksmu, turėjau teisę kirsti pirmąjį smūgį.

Be abejo, netrukus jis atsimins, jog aš nepriklausau javanių rasei ir todėl šios etiketas man svetimas. Neketinau laukti, kol tokia mintis aplankys kietą jo galvelę. Sugniaužiau kumščius ir iš visų jėgų tvojau į apatinę javanio kūno dalį, į nedidukes duobutes, įsispaudusias po raumenų kalnais.

Jis išgąstingai cyptelėjo - tiesiog neįtikėtina, kad šaižus garselis galėtų skliti iš tokio sudėjimo padaro, - išsikėtojo ant žemės su trenksmu, kuris sudrebino visą taverną, ir susigūžęs nurimo.

Kiti du tebestypsojo vietoje ir spigino į mane nukabinę žandikaulius. Aš nepuoselėjau kvailų iliuzijų - nors ir priblokšti, jie tebebuvo nusiteikę apginti savo teritorijas ir pritalžyti mane tą pačią sekundę, kai įsiveršiu į jų pasirinktą grindų plotelius. Laimei, daugiau nereikėjo dėl to jaudintis, kadangi kairiosios praėjimo pusės niekas nebesaugojo. Perlipęs per sudribusį javanį nupėdinau į tavernos salę.

Tarp lankytojų nuvilnijo kažkas panašaus į pri-

slopintus aplodismentus, kurie akimoju atslūgo, kai užeigos svečiai pavėluotai prisiminė, jog ant kojų tebestovi pora javanių. Aš asmeniškai nesitikėjau, kad trijulė dar sykį mėgins prie manęs kibti, tačiau sukinėdamasis stalų ir kėdžių labirinte, akies krašteliu stebėjau varinius sietyno kupolus, kuriuose nesunkiai įžiūrėjau javanių atspindžius. Salės gale atsisėdau prie laisvo staliuko, atsukęs nugarą jaukiai traškančioms židinio liepsnoms. Tuo metu porelė nesužalotų javanių padėjo savo svyruojančiam kolegai išspūdinti laukan.

- Gal pavaišinti jus gėrimu, sere?

Pakreipiau galvą. Prieblandoje iš dešinės prie manęs prisiartino vidutinio sudėjimo vyriškis, laikantis rankoje puspilnį puodelį; židinio šviesoje suraibuliavo jo tankių baltų plaukų kupeta.

- Šiuo momentu manęs nedomina draugija, - atsakiau, staliuko selektoriuje spūstelėdamas mygtuką su užrašu "vodkalinas, mažas". Gerti irgi nenorėjau, tačiau švelniai susibaręs su javaniais atkreipiau į save daugumos dėmesį - sėdėdamas be stiklo dar labiau pakurstyčiau aplink-

nių smalsumą.

- Aš labai jums dėkingas už tai, ką padarėte, - pareiškė žmogus ir įsitaisė priešais mane, tarytum būtų gavęs leidimą. - Kiurksau čia jau pusvalandį laukdamas, kol tie trys išsinešdins. Visgi jūs šiek tiek rizikavote, ar ne? Juk galėjote skaudžiai susižeisti ar bent susilaužyti kelis krumplius.

Kurį laiką įdėmiai žiūrėjau į tamsų veidą, kontrastuojantį su baltais plaukais. Matydamas galias odoje įsirėžusias raukšleles supratau, jog žmogus nemažai laiko praleido saulėje; po švarku pūpsantys raumenys bylojo, kad jis nemėgo tysoti paplūdimio krėsluose.

- Nieko čia rizikinga, - atsiliepiu. - Nesubrendusių javinių oda nėra ypač tvirta. Jaunikliai turi pakankamai minkštų vietų. Tik reikia žinoti, kur jas rasti.

Jis linktelėjo, vienai sekunde įsmeigė akis į laivo ženklelį, prilipdytą prie aptriušusio odinio mano švarko peties, su ornamentinėmis "AK" raidėmis.

- Jums tenka dažnai bendrauti su svetimų rasių

atstovais?

- O taip, - pripažinau. - Vienas jų - mano partneris, jeigu jums tai padės.

- Ką turite galvoje sakydamas "jeigu jums tai padės"?

Stalo viduryje, pro atsivėrusią angą, išniro vokalino stiklas.

- Jeigu jums tai padės apsispręsti, - patikslinau stverdamas stiklą nuo padėklo, - ar siūlyti man krovinį.

Vyriškio veide akimirškai sušmėžavo nuostaba. Susitvardęs jis šyptelėjo.

- Jūsų protas guvus. Man tai patinka. Kiek suprantu, esate nepriklausomas vežėjas.

- Veikiau skraidintojas, - atsakiau, bet ne pridūriau, kad nepriklausomos mano dienos jau seniai baigėsi. Nutariau, jog dabar ne metas gilintis į šią temą. - Aš Džordanas Makelis, Ožiaragio klasės krovininio laivo "Audringi krantai" kapitonas.

- Kokios srities specialistas?

- Navigacijos ir pilotavimo trumpais atstumais. Mano partneris Iksilis užsiima varikliais ir mecha-

ninėmis sistemomis.

- Tiesą sakant, jūsų partnerio man nereikės. - Jis kilstelėjo antakį. - Ir jūsų laivo, jeigu apie tai prakalbome.

- Nesistebiu. - Pasistengiau, kad mano balsas nenuskambėtų per daug sarkastiškai. - Ko gi jums *reikia* - ketvirto lošėjo bridžo partijai?

Vyriškis pasviro virš stalo.

- Aš jau turiu laivą, - sumurmėjo. - Jis stovi kosmouoste, aprūpintas kuru ir paruoštas skrydžiui. Man būtina tiktai įgula.

- Įdomus fokusas, - pagyriau. - Kaipgi jūs sugebėjote atskraidinti čia laivą be įgulos?

Žmogus iškošė pro sučiauptas lūpas:

- Dar vakar ji buvo. Kai ryte nusileidome pasi-pildyti degalų, visi įgulos nariai pabėgo.

- Kodėl?

Jis numojo ranka.

- Dėl asmeninių konfliktų, grupuočių kivirčių - panašių smulkmenų. Regis, abi grupuotės užsi-manė pasišalinti neišsiaiškinusios, kad priešinin-kų stovykla priėmė tokį patį sprendimą. Tiek to,

dabar svarbiausia, kad aš atsiliksiu nuo grafiko, jei skubiai nerasiu pamainos.

Atsilošęs kėdėje gudriai nusišypsojau.

- Kitaip tariant, jūs čia įstrigote. Kaip nemalonu.

Apie kokios rūšies laivą mudu kalbame?

- Oriono klasės atitikmenį, - atsakė jis primindamas žmogų, kuris nelauktai suvokė pakliuvęs į spąstus. Baltaplaukis neabejotinai suprato manęs neįvertinęs ir įniko svarstyti, kokios sumos aš užsiprašysiu. - Tai nestandartinis Orionas. Panašaus dydžio ir...

- Jums prisireiks mažiausiai šešių įgulos narių, - įsiterpiau. - Trijų, galinčių darbuotis tiltelyje ir variklių skyriuje. Visų aštuonių sertifikuotų specialybių: navigacijos, pilotavimo, elektronikos, mechanikos, kompiuterių srities, variklių priežiūros, darbo korpuso išorėje ir medicinos.

- Matau, jūs gerai išmanote Prekybos Kodeksą.

- Toks mano darbas, - patraukiau pečiais. - Kaip minėjau, mano rankose - navigacija ir pilotavimas. Ko jums trūksta?

Jis kreivai vyptelėjo.

- Gal ketinate įpiršti savo draugus?

- Gal ir taip. Kokių specialistų jūs neturite?

- Dėkui už pasiūlymą. - Baltagalvis vis dar šypsojosi, tačiau jo lūpų kampučiai mažumėlę įsitempė. - Bet aš pats surinksiu įgulą.

Vėl gūžtelėjau pečiaus.

- Man jokio skirtumo. Tik norėjau sutaupyti jums laiko. Kaipgi aš? Ar šitą darbą gavau?

Porą sekundžių vyriškis grėžė mane žvilgsniu.

- Jei tik pageidaujate, - pagaliau atsakė, matyt, ne itin patenkintas savo sprendimu.

Lėtai pakreipiau galvą porą laipsnių į kairę ir dirstelėjau į trijulę pilkais apsiaustais apsigaubusių patų, kurie sėdėjo baro viduryje ir išdidžiai dairėsi į kitus klientus tarsi apsišaukėliai lordai, besižvalgantys į savo valdas.

- Nejau manėte, kad aš nesutiksiu? - paklausiau su vos pastebimu kartėliu.

Vyriškis pasekė akimis mano žvilgsnį, nurijo gurkšnį iš savo puodelio tuo pačiu krūptelėdamas.

- Ne, - tyliai atsiliepė, - nemaniau.

Be žodžių linktelėjau. Talariako hipervariklis pasirodė prekybiniuose Spiralės maršrutuose maždaug prieš penkiolika metų, ir tiek laiko užteko, kad mūsų jaukiame Galaktikos kampelyje trečiarūšė makiavelišką smulkmių rasė beveik užkariautų krovinių gabenimo rinką. Nieko stebėtino: erdvėlaiviai, aprūpinti Talariako hipervarikliais, keturis kartus greitesni už įprastus ir sunaudoja trigubai mažiau energijos. Kiekvienas kvailys suprastų, kokiems laivams darbdaviai teikia pirmenybę.

Štai kodėl dauguma mūsų blaškėsi tarp labai didžiulio uolienos luito ir labai atšiauraus vakuumo. Egzistavo nemažai trumpesnių maršrutų ir dalis pagrindinių prekybinių magistralių pertekliaus, kurio iki šiol neapžiojo patai, tačiau pasiūla viršijo paklausą, dėl ko kilo ekonominis chaosas. Kelios krovinių gabenimo korporacijos dar šiaip ne taip sugebėjo išgyventi, užtat nepriklausomiejiems teko bankrutuoti arba lakioti planetinės sistemos ribose, kur nereikėjo variklių, skirtų tarpžvaigždiniais skrydžiams.

Arba panaudoti savo laivus kitose, ne visai tei-

sėtose, veiklos srityse.

Vienas iš patų truputį kryptelėjo galvą, ir po jo gobtuvu pastebėjau elektroninius implantus, žvilgančius pailgame raudonmedžio atspalvio veide. Patams sekėsi verslas, ir jie nesiruošė užleisti savo pozicijų. Kiekvienas jų laivas buvo sujungtas su atitinkamu pilotu, kurio kūne implantuotos mikroschemos leisdavo tiesiogiai užmegzti ryšį su Talariako hipervariklio sistema ir gauti vaizdinę informaciją. Kai jų išradimas pirmą kartą įsibrovė į Spirale, darbdaviai pagrįstai baiminosi, kad žvaigždėlaivis, gabenantis jų vertinguosius krovinius, gali pranykti beribėje kosminėje erdvėje, jei pilotas su implantu netyčia susižeis. Patai sureagavo į nuogaštavimus ir aprūpino savo laivus papildomais vienu ar dviem pilotais, taip sumažindami riziką, bet nepraskleisdami paslapties, gaubiančios Talariako hipervariklį, skraistės. Pasiskolinęs arba pavogęs jų erdvėlaivį be mikroschemos, implantuotos į pilotą - jau neminint visos galybės saugiklių, įmontuotų į techninę įrangą, - neišpeštum visiškai jokios naudos.

Bent taip buvo kalbama. Teoriją patvirtino fak-

tas, kad juodojoje rinkoje kol kas nepasirodė piratinių Talariako hipervariklio sistemos kopijų.

Priešais mane įsitaisęs vyriškis nekantriai dunkstelėjo puodeliu į stalą. Išmetęs iš galvos mintis apie patus ir atsigręžęs į baltaplaukį vėl prašnekau apie reikalus.

- Kada turėčiau išvykti?

- Kuo anksčiau. Tarkim, šeštą ryto.

Susimąsčiau. Meima buvo Ihmiso kolonija, o ihmisų valdomuose kosmouostuose nestigo keis-tenybių. Viena iš jų: nuo saulėlydžio iki saulėtekio niekam nevalia įžengti į uostą. Nežemiškų rasių psichologijos ekspertai teigė, esą tai susiję su kažkokiais Ihmiso prietaisais, bet, mano kuklia nuomone, viskuo kaltas noras padėti kosmouosto periferijoje pastatytų viešbučių verslui....

Pastabos

1) Angliškai E.T.C. (Elaina Tera Cameron) skamba kaip *et cetera* (ir taip toliau) santrumpa.